EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

فتوى في حكم شرب الدخان

Hotărâri și îndrumări ale învățaților

Fumatul

Muḥammad ibn Ibrāhīm
al-Saʿdī · Ibn Bāz

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

Muḥammad ibn Ibrāhīm Āl al-Shaykh
ʿAbd al-Raḥmān ibn Nāṣir al-Saʿdī
ʿAbd al-ʿAzīz ibn ʿAbd Allāh ibn Bāz
ʿAbd al-Razzāq ʿAfīfī
ʿAbd al-Laṭīf ibn Ibrāhīm Āl al-Shaykh
ʿAbd al-Muhaymin Abū al-Samḥ

Fumatul: hotărâri și îndrumări ale învățaților

Hotărâri și îndrumări ale învățaților

فتوى في حكم شرب الدخان

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: فتوى في حكم شرب الدخان
Ediția I
Traducerea în limba română: Institutul Tawhid. Distribuție gratuită.
Textul arab al citatelor coranice: Tanzil Project (https://tanzil.net), Uthmani 1.1, licență CC BY 3.0.
Ediția-sursă: Colecția arabă Fatwā fī ḥukm shurb al-dukhān, exemplarul integral publicat pe site-ul oficial Ibn Bāz, 44 de pagini PDF.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Cuprins

1 Hotărârea privitoare la fumat 1
Întâi: dovezile transmise autentice 2
Al doilea: rațiunea limpede 8
Al treilea: spusele medicilor 9
2 Prefața lui ʿAbd al-Razzāq ʿAfīfī 13
3 Răspunsul lui ʿAbd al-Raḥmān al-Saʿdī 16
Întrebarea 16
Răspunsul 16
Vătămările pentru religie și dovezile interdicției 17
Vătămările pentru trup 18
Vătămările pentru avere 19
4 Recomandarea shaykhului ʿAbd al-Laṭīf ibn Ibrāhīm 22
5 Recomandarea shaykhului ʿAbd al-Muhaymin Abū al-Samḥ ... 23
6 Fumatul și conducerea rugăciunii 25
Răspunsul 26
Conducerea rugăciunii de către fumător 28
Indice 30

1 Hotărârea privitoare la fumat

فتوى في حكم شرب الدخان

De șeicul Muḥammad ibn Ibrāhīm.

Laudă numai lui Allah! Binecuvântarea și pacea să fie asupra celui după care nu mai este niciun profet. În cele ce urmează:

Am fost întrebat despre hotărârea privitoare la tutun, de fumatul căruia s-au împătimit mulți neștiutori și nechibzuiți. Oricine știe că noi, învățătorii noștri, învățătorii învățătorilor noștri, toți cercetătorii temeinici dintre imamii chemării din Najd și ceilalți învățați cercetători din diferite țări l-am socotit interzis, de când a apărut, pe la anul 1010 H sau în jurul acestuia, până în vremea noastră, întemeindu-ne pe principiile Legii și pe regulile recunoscute.

Socotisem că nu este nevoie să răspund celui care a întrebat despre aceasta. Totuși, având în vedere dreptul celui care întreabă și răspândirea, mai presus de închipuire, a folosirii acestui lucru rău, am ales să răspund. Spun, așadar: nu există îndoială că tutunul este rău și urât mirositor, că uneori provoacă îmbătare și că produce moleșire.

Interdicția lui este întemeiată pe dovezile transmise autentice, pe rațiunea limpede și pe spusele medicilor recunoscuți.

Întâi: dovezile transmise autentice
Allah Preaînaltul spune:

﴿ٱلَّذِينَ يَتَّبِعُونَ ٱلرَّسُولَ ٱلنَّبِيَّ ٱلْأُمِّيَّ ٱلَّذِى يَجِدُونَهُۥ مَكْتُوبًا عِندَهُمْ فِى ٱلتَّوْرَىٰةِ وَٱلْإِنجِيلِ يَأْمُرُهُم بِٱلْمَعْرُوفِ وَيَنْهَىٰهُمْ عَنِ ٱلْمُنكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ ٱلطَّيِّبَٰتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ ٱلْخَبَٰٓئِثَ﴾

Aceia care îl urmează pe Trimis, Profetul neștiutor de carte, pe care îl găsesc scris la ei în Tora și în Evanghelie. El le poruncește ceea ce este drept, îi oprește de la ceea ce este rău, le îngăduie lucrurile bune și le interzice lucrurile rele.

Coran 7:157

În culegerea autentică, Ibn ʿUmar — Allah să fie mulțumit de amândoi! — a relatat că Profetul ﷺ a spus:

كل مسكر خمر وكل خمر حرام

Orice substanță care îmbată este khamr și orice khamr este interzis.

În relatarea lui Muslim:

وكل مسكر حرام

Și orice substanță care îmbată este interzisă.

Abū Dāwūd și al-Tirmidhī, care l-a socotit ḥasan, au relatat de la ʿĀʾishah un hadith atribuit Profetului:

كل مسكر حرام، وما أسكر الفرق منه فملء الكف منه حرام

Orice substanță care îmbată este interzisă. Dacă un faraq din ea îmbată, atunci și un pumn din ea este interzis.

Atât versetele nobile, cât și hadithurile autentice arată interzicerea lui, căci este rău, uneori îmbată și alteori produce moleșire. Numai acela care se împotrivește simțurilor și realității poate tăgădui aceasta. Fără îndoială, ele arată și interzicerea celorlalte substanțe care îmbată ori produc moleșire.
Imamul Aḥmad și Abū Dāwūd au relatat de la Umm Salamah — Allah să fie mulțumit de ea! — că a spus:

نهى الرسول صلى الله عليه وسلم عن كل مسكر ومفتر

Trimisul ﷺ a interzis orice substanță care îmbată și orice substanță care produce moleșire.

Al-ḥāfiẓ Zayn al-Dīn al-ʿIrāqī a spus: *„Lanțul său de transmitere este autentic."* Al-Suyūṭī l-a socotit, de asemenea, autentic în al-Jāmiʿ al-ṣaghīr.

În fumat se află și o risipire a averii, cheltuindu-se sume mari care împovărează omul cu datorii și îl împing să vândă multe dintre cele trebuincioase traiului pentru această deprindere. Nimeni nu poate tăgădui acest lucru. În cele două culegeri autentice se relatează că Profetul ﷺ a spus:

إن الله حرم عليكم: عقوق الأمهات، ووأد البنات، ومنعا وهات، وكره لكم: قيل وقال، وكثرة السؤال، وإضاعة المال

Allah v-a interzis nesupunerea față de mame, îngroparea de vii a fiicelor, refuzul de a da ceea ce datorați și cererea a ceea ce nu vi se cuvine. El dezaprobă pentru voi vorbăria deșartă, mulțimea întrebărilor și risipirea averii.

Ceea ce vom cita din spusele învățaților celor patru școli juridice lămurește aceasta. Dintre juriștii hanafiți, șeicul Muḥammad al-ʿAynī a arătat în tratatul său că fumatul este interzis din patru pricini:

Prima: Potrivit medicilor recunoscuți, el vatămă sănătatea, iar folosirea oricărui lucru de acest fel este interzisă prin acordul învățaților.

A doua: Este una dintre substanțele care amorțesc, după cum recunosc ei, iar Legea îi interzice folosirea, potrivit hadithului relatat de Aḥmad de la Umm Salamah: „Trimisul lui Allah ﷺ a interzis orice substanță care îmbată și orice substanță care produce moleșire.” El produce moleșire, potrivit acordului medicilor, iar spusele lor în această privință și în cele asemenea ei sunt o dovadă, prin acordul juriștilor, din vechime și din vremurile de mai târziu.

A treia: Mirosul său neplăcut îi vatămă pe cei care nu îl folosesc, mai ales la adunările pentru rugăciune și în alte locuri asemenea; mai mult, îi supără pe îngerii cinstiți. Cei doi șeici au

relatat în culegerile lor autentice de la Jābir un hadith atribuit Profetului:

من أكل ثوما أو بصلا فليعتزلنا، وليعتزل مسجدنا، وليقعد في بيته

Cine a mâncat usturoi sau ceapă să stea departe de noi și de moscheea noastră și să rămână în casa lui.

Se știe că mirosul fumatului nu este mai puțin neplăcut decât mirosul usturoiului și al cepei. În cele două culegeri autentice se relatează, tot de la Jābir — Allah să fie mulțumit de el! —:

أن الملائكة تتأذى مما يتأذى منه الناس

Îngerii sunt supărați de ceea ce îi supără pe oameni.

Într-un hadith al său, pacea și binecuvântarea fie asupra sa, se spune:

من آذى مسلما فقد آذاني ومن آذاني فقد آذى الله

Cine îi face rău unui musulman Mi-a făcut rău Mie, iar cine Mi-a făcut rău Mie I-a făcut rău lui Allah.

Relatat de al-Ṭabarānī în al-Awsaṭ, de la Anas — Allah să fie mulțumit de el! —, cu un lanț de transmitere ḥasan.

A patra: Este risipă, deoarece nu cuprinde niciun folos îngăduit lipsit de vătămare; dimpotrivă, potrivit celor pricepuți, el produce o vătămare certă.

Dintre ei, Abū al-Ḥasan al-Miṣrī al-Ḥanafī a spus textual: „Relatările transmise autentice și dovezile raționale limpezi arată interzicerea tutunului. El a apărut în jurul anului 1000 H, iar prima sa apariție a fost în ținuturile evreilor, creștinilor și zoroastrienilor. Un evreu care pretindea că este medic l-a adus în

Maghreb și i-a îndemnat pe oameni să-l folosească. Primul care l-a adus în ținutul Rūm a fost un creștin numit al-Atklīn. În ținuturile Sudanului l-au răspândit mai întâi zoroastrienii, apoi a fost adus în Egipt, în Ḥijāz și în celelalte ținuturi.

Allah a interzis orice substanță care îmbată. Chiar dacă s-ar spune că nu îmbată, el amorțește și moleșește organele lăuntrice și mădularele celui care îl fumează. Prin îmbătare se înțelege orice acoperire a minții, chiar dacă nu este însoțită de starea de exaltare, iar aceasta se întâmplă fără îndoială celui care îl folosește prima oară. Chiar dacă nu s-ar admite că îmbată, el amorțește și produce moleșire. Imamul Aḥmad și Abū Dāwūd au relatat de la Umm Salamah că Trimisul lui Allah ﷺ a interzis orice substanță care îmbată și orice substanță care produce moleșire. Învățații au spus: *«Ceea ce produce moleșire este ceea ce aduce slăbiciune și amorțire în mădulare.»*

Acest hadith îți este de ajuns ca dovadă a interzicerii sale. El vatămă trupul și sufletul, strică inima, slăbește puterile și îngălbenește chipul. Medicii sunt de acord că este vătămător. El vatămă trupul, demnitatea, onoarea și averea, deoarece cuprinde asemănarea cu cei păcătoși: de cele mai multe ori nu-l fumează decât păcătoșii și oamenii josnici, iar mirosul gurii fumătorului este rău." Aici se încheie citatul.

Dintre juriștii hanbaliți, șeicul ʿAbd Allāh, fiul șeicului Muḥammad ibn ʿAbd al-Wahhāb — Allah să le sfințească sufletele! —, după ce a înșirat textele despre interzicerea substanțelor care îmbată și spusele învățaților despre înțelesul îmbătării, a spus în răspunsul său despre tutun:

„Din cuvintele Trimisului lui Allah ﷺ și ale învățaților pe care le-am pomenit îți devine limpede interzicerea tutunului, atât de folosit în vremea aceasta. Prin mărturii numeroase și observație directă s-a dovedit la noi că uneori îmbată, mai ales dacă omul fumează mult sau dacă nu fumează o zi ori două și apoi fumează. El îmbată și ia mințile, până acolo încât omul își face nevoile înaintea oamenilor fără să-și dea seama. Căutăm adăpost la Allah de rușine și de un sfârșit rău.

Nu se cuvine ca omul care crede în Allah și în Ziua de Apoi să ia în seamă spusele cuiva, atunci când cuvintele lui Allah și ale Trimisului Său i-au devenit limpezi în asemenea chestiuni. Mărturisirea că el este Trimisul lui Allah cere ascultarea de poruncile sale, oprirea de la ceea ce a interzis și a oprit și credința în ceea ce a vestit."

Șeicul ʿAbd Allāh Abā Buṭayn — Allah să aibă milă de el! — a răspuns despre tutun astfel: „Noi îl socotim interzis din două pricini. **Prima:** Produce îmbătare atunci când cel obișnuit cu el este lipsit de el o vreme și apoi fumează, ori când fumează mult; chiar dacă nu apare îmbătarea, apar amorțirea și moleșirea. Imamul Aḥmad a relatat un hadith atribuit Profetului ﷺ, potrivit căruia el a interzis orice substanță care îmbată și orice substanță care produce moleșire.

A doua: Este urât mirositor și socotit rău de cel care nu s-a obișnuit cu el. Învățații au adus ca dovadă cuvintele Preaînaltului:

﴿وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ ٱلْخَبَٰٓئِثَ﴾

Le interzice lucrurile rele.
Coran 7:157

Cine însă s-a deprins și s-a obișnuit cu el nu-l mai socotește rău, așa cum gândacul de bălegar nu socotește murdăria ceva respingător."

Dintre juriștii șafiiți, șeicul cunoscut drept al-Najm al-Ghazzī al-Shāfiʿī a spus textual: *„Tutunul care a apărut la Damasc în anul 1015 H — fumătorul pretinde că nu îmbată. Chiar dacă i s-ar admite aceasta, el produce moleșire și este interzis, potrivit hadithului lui Aḥmad, transmis cu lanțul său de la Umm Salamah, care a spus: «Trimisul lui Allah ﷺ a interzis orice substanță care îmbată și orice substanță care produce moleșire.»"* El a mai spus: *„Folosirea lui o dată sau de două ori nu face parte dintre păcatele mari; stăruirea în el îl face însă un păcat mare, asemenea celorlalte păcate mici."*

Unii învățați au arătat că un păcat mic primește hotărârea unui păcat mare printr-unul dintre cinci lucruri: **primul**, stăruirea în

el; **al doilea**, tratarea lui cu ușurință, adică disprețuirea lui și nepăsarea față de săvârșirea sa; **al treilea**, bucuria și mulțumirea pentru el; **al patrulea**, lăudarea cu el înaintea oamenilor; **al cincilea**, săvârșirea lui de către un învățat ori de cineva urmat ca pildă.

Dintre juriștii malikiți, șeicul Khālid ibn Aḥmad a răspuns: *„Nu este îngăduit ca un fumător să conducă rugăciunea și nu este îngăduit negoțul cu tutunul, nici cu ceea ce îmbată."* Aici se încheie citatul.

Printre învățații Egiptului care au interzis tutunul și au oprit de la el se află șeicul Aḥmad al-Sanhūrī al-Buhūtī al-Ḥanbalī și șeicul malikiților, Ibrāhīm al-Laqqānī. Dintre învățații Maghrebului: Abū al-Ghayth al-Qashshāsh al-Mālikī. Dintre învățații Damascului: al-Najm al-Ghazzī al-ʿĀmirī al-Shāfiʿī. Dintre învățații Yemenului: Ibrāhīm ibn Jamʿān și discipolul său Abū Bakr al-Ahdal. Dintre învățații celor două locuri sfinte: cercetătorul ʿAbd al-Malik al-ʿIṣāmī, discipolul său Muḥammad ibn ʿAllān, autorul explicației la Riyāḍ al-ṣāliḥīn, și al-Sayyid ʿUmar al-Baṣrī. În ținuturile Rūm: șeicul Muḥammad al-Khawājah, ʿĪsā al-Shahādī al-Ḥanafī, Makkī ibn Farrūkh, al-Sayyid Saʿd al-Balkhī al-Madanī și Muḥammad al-Barzanjī al-Madanī al-Shāfiʿī.

El a spus: *„Am văzut pe cineva dintre cei care îl foloseau, la apropierea morții. I se spunea: «Spune: Nu există alt dumnezeu în afară de Allah!», iar el zicea: «Acesta este tutun fierbinte.»"* Toți acești învățați ai comunității și mari imami au dat hotărârea că este interzis și au oprit de la el și de la folosirea lui.

Al doilea: rațiunea limpede

Prin mărturii numeroase, experiență și observație se cunosc vătămările care îl ating de obicei pe fumător în sănătatea, trupul și mintea sa. S-au văzut decese, leșinuri și boli grele, precum tusea care duce la tuberculoză pulmonară, bolile inimii, moartea prin oprirea inimii și îngustarea vaselor de sânge de la extremități, precum și altele. Acestea dau o certitudine rațională că folosirea lui este interzisă. După cum rațiunea limpede cere folosirea mijloacelor sănătății și dobândirea foloaselor, tot astfel cere

neapărat înlăturarea pricinilor vătămării și pieirii și îndepărtarea hotărâtă de ele. Nicio persoană cu minte nu se îndoiește de aceasta.

Nu sunt de luat în seamă spusele celui a cărui judecată a fost stăpânită de îndoieli și pofte, care l-au înrobit și l-au aruncat în închipuiri și iluzii până când a rămas prizonier al dorinței sale, depărtat de mijloacele îndreptării și călăuzirii sale.

Al treilea: spusele medicilor

Medicii din vechime sunt de acord să avertizeze împotriva a trei lucruri și asupra vătămării lor: **primul**, duhoarea, adică toate felurile de mirosuri respingătoare; **al doilea**, praful; **al treilea**, fumul. Cărțile lor sunt pline de asemenea avertismente.

Cât despre medicii de mai târziu, care au cunoscut această plantă rea, vom reda pe scurt vătămările pe care le-au pomenit și componentele și elementele sale din care iau naștere efectele ei ucigătoare. Iată rezumatul spuselor lor: *„Este o plantă ierboasă, cu efect amorțitor și gust amar. După cercetare și experiență s-a arătat că tutunul, în ambele sale feluri — tūton și tanbāk —, face parte din familia solanaceelor, care cuprinde unele dintre cele mai rele plante otrăvitoare, precum beladona, barsh și banj. Ele sunt alcătuite din săruri de potasiu și de amoniu, iar tutunul cuprinde și o substanță rășinoasă și o substanță iritantă numită nicotină."* Ei au spus că aceasta se numără printre otrăvurile cu cele mai puternice efecte.

Tutunul este folosit în mai multe feluri. **Primul:** mestecat în gură. Aceasta este cea mai respingătoare și mai vătămătoare folosire a sa. El face parte dintre substanțele puternic amorțitoare; substanțele sale otrăvitoare pătrund repede în intestine și au un efect puternic asupra nervilor trupului.

Al doilea: prizat sub formă de pulbere amestecată cu substanțe stimulatoare. Și aceasta este vătămătoare, fiindcă ea cuprinde substanțe otrăvitoare. **Al treilea:** fumat sub formă de țigară, principalul mijloc de fumat, prin care fumul ajunge fierbinte în gură; ori prin narghilea și prin tubul cunoscut drept pipă.

Medicii au arătat că el produce vătămări mari. Ei au spus că acestea stau la început ascunse în trup, apoi apar treptat. Au

arătat că fumul care se ridică din frunzele arse de tutun cuprinde o cantitate mare din substanța otrăvitoare numită nicotină. Când pătrunde în gură și în plămâni, produce efecte locale și generale. La intrarea în gură, substanța otrăvitoare și iritantă din fum irită puternic mucoasa, face să se secrete mai multă salivă și îi schimbă într-o anumită măsură alcătuirea chimică, micșorându-i rolul în digestia hranei. Ea acționează în același fel și asupra secrețiilor stomacului, precum asupra salivei gurii, îngreunând digestia.

Când fumul ajunge prin laringe în plămâni, substanța iritantă acționează asupra lor, le sporește secrețiile și produce o inflamație puternică și cronică. Atunci apare tusea, pentru a elimina secreția abundentă, adică flegma. Aceasta duce la afectarea arterelor toracice și la boli ale pieptului greu de vindecat. Depunerile urât mirositoare lăsate de fumat pe partea lăuntrică a traheei se adună în chip asemănător și asupra inimii, apasă asupra deschiderilor ei și împiedică aerul să ajungă la ea. Atunci respirația se îngreunează, stomacul slăbește și digestia hranei scade.

Cine îl folosește fără să fie obișnuit cu el are amețeli, greață, vărsături, dureri de cap, slăbirea mușchilor și a nervilor, apoi toropeală. Aceasta descrie starea de amorțire recunoscută ca însoțind tutunul, din pricina substanței otrăvitoare pe care o cuprinde. Cine s-a obișnuit cu el ajunge, în chip vădit, să aibă gustul alterat, digestia grea și pofta de mâncare scăzută. Folosirea lui în cantitate mare duce la moarte, fie treptat, fie pe loc. Așa li s-a întâmplat unor doi frați care au făcut rămășag care dintre ei poate fuma mai mult: unul a murit înainte de a șaptesprezecea țigară, iar celălalt înainte să o termine pe a optsprezecea.
Printre vătămările sale se numără distrugerea globulelor sângelui, tulburarea ritmului inimii, împotrivirea puternică față de pofta de mâncare și slăbirea generală a puterii nervilor. Aceasta se vede în amorțeala și amețeala care apar după folosirea sa la cel neobișnuit cu el. Profesorul Mușṭafā al-Ḥammāmī a povestit o dată despre sine:

„Mergeam într-o zi cu un student al științei religioase. Acesta s-a oprit la un vânzător de tutun și a cumpărat două țigări. A aprins-o pe una și m-a rugat cu un jurământ greu să o iau și să o

fumez. Am luat țigara și trăgeam fumul, apoi îl suflam din gură fără să îl las să treacă mai departe înăuntru. El a văzut și a zis: *«Înghite ceea ce tragi, fiindcă acesta a fost jurământul meu.»* Nu m-am împotrivit și am făcut ce mi-a spus o singură dată; pe Allah, nu am făcut mai mult! Pământul s-a învârtit în jurul meu ca un fus. M-am grăbit să mă așez pe pământ și am crezut că mi s-a sfârșit viața. Mi-am făcut și o părere rea despre tovarășul meu. Cu mare greutate am ajuns acasă, călare, iar el era cu mine și avea grijă de mine.

Apoi am rămas astfel aproape până la sfârșitul zilei următoare, până când am simțit o ușurare a stării mele. Le-am povestit aceasta multor oameni, căutând să aflu ce îmi pusese în țigară. Mi-au spus că tutunul are acest efect asupra oricui nu este obișnuit cu el. Am zis: *«Dacă o singură răsuflare mi-a făcut toate acestea, ce fac oare nenumăratele răsuflări pe care le trage zilnic fumătorul obișnuit, mai ales cel care fumează mult?»*" Aici se încheie citatul.

Printre vătămările sale se numără și apariția tulburării cunoscute drept *„nebunia tutunului"*: când cel obișnuit cu el îl părăsește, felul în care își împlinește treburile și îndeletnicirile se tulbură până când fumează; după ce fumează, starea i se liniștește.

Mai mulți mari învățați și medici pricepuți au arătat că, din punct de vedere rațional, pe lângă cel religios, este obligatorie ferirea de fumat pentru păstrarea sănătății și înlăturarea pricinilor slăbiciunii care aduc pieire și ruină. Aceasta îi privește mai ales pe cei cu trup slab, pe vârstnicii care nu mai au puterea să lupte cu bolile și pe cei cu constituție flegmatică.

De aceea, mulți oameni îl părăsesc de teama vătămării și din pricina mirosului său neplăcut. Uneori își leagă chiar divorțul soțiilor de întoarcerea la el, dorind astfel să renunțe definitiv. Însă dacă li se aduce când simt nevoia de el, nu se pot întoarce de la el deloc, ci se aruncă asupra lui cu toată ființa, chiar dacă soțiile lor ar fi divorțate. El are o mare stăpânire asupra celor împătimiți de el și influențează mintea. Când îl lovește o supărare, fumătorul se grăbește să fumeze, găsind alinare și o anumită uitare a minții, care îi micșorează tristețea. Allah știe mai bine.

Allah să-l binecuvânteze și să-l ocrotească pe robul și Trimisul Său Muḥammad, familia lui și companionii săi. Acestea au fost rostite și dictate de cel sărac, care are nevoie de iertarea Stăpânului său: Muḥammad ibn Ibrāhīm ibn ʿAbd al-Laṭīf Āl al-Shaykh, 4/6/1383 H.

2 Prefața lui ʿAbd al-Razzāq ʿAfīfī

مقدمة

Lauda Îi aparține lui Allah, Stăpânul lumilor. Binecuvântarea și pacea fie asupra Profetului nostru Muḥammad, a familiei și a companionilor săi.

În cele ce urmează: învățații sunt numeroși în această epocă, însă puțini dintre ei își iau hotărârile de la izvorul lor, le întemeiază pe originea lor, își însoțesc vorbele de fapte și caută ceea ce este corect în tot ce fac și lasă deoparte. După părerea mea, printre aceşti puțini s-a aflat venerabilul shaykh ʿAbd al-Raḥmān ibn Nāșir ibn Saʿdī — Allah să aibă milă de el. Cel care i-a citit scrierile, i-a urmărit lucrările, a stat în preajma lui și i-a cunoscut îndeaproape starea în timpul vieții a văzut stăruința sa în slujirea cunoașterii, prin lectură și însemnări. A cunoscut purtarea sa frumoasă, firea îngăduitoare și viața sa dreaptă, felul în care le făcea dreptate fraților și elevilor săi chiar împotriva lui însuși și grija de a se feri de ceea ce duce la rău, la ceartă ori la dezbinare. Allah să-l învăluie într-o milă nemărginită.

Printre scrierile sale se află și aceste cuvinte scurte și cuprinzătoare, redactate ca răspuns la întrebarea fratelui nostru drag, ʿAlī al-Ḥamad al-Ṣāliḥī, despre hotărârea privitoare la fumat. Deși scurte, ele și-au atins ținta, au rostit limpede adevărul și au stabilit dovada împotriva celui care se împotrivește și își urmează patima fără îndrumare de la Allah. Autorul s-a sprijinit pe textele generale ale Cărții și ale Sunnei care arată interzicerea fumatului, precum și pe urmările sale vătămătoare pentru avere, trup și societate.

Nimeni nu are îndreptățirea să se agațe de cerința unei dovezi care să interzică în mod particular tutunul, refuzând să fie convins de caracterul general al textelor, decât dacă vederea sa

este îngustă, gândirea slabă și nu cunoaște izvoarele Legii și felul în care se folosesc acestea. Dovezile Legii privesc uneori cazuri particulare, însă adesea vin ca reguli generale, din care se cunosc hotărârile cazurilor particulare cuprinse în ele și aflate sub incidența lor. Pe cel care caută cu adevărat adevărul nu-l oprește o asemenea îndoială. O invocă drept pretext cel pe care l-a învins propriul suflet, pe care deprinderea l-a stăpânit până a devenit robul ei și pe care Satana l-a amăgit. Acesta l-a luat drept călăuză, iar el îi înfrumusețează lucrurile rele, i le face dragi și îi abate inima prin șoaptele și îndoielile mincinoase pe care i le aruncă.

Primejdiile și vătămările fumatului au devenit vădite, iar medicii le-au confirmat. Îți voi aminti câteva dintre cele relatate de ei, nu pentru a întemeia pe acestea hotărârea privitoare la fumat. Cel bogat în religia sa este acela pe care Allah l-a făcut să se mulțumească cu Cartea Sa și cu Sunna Profetului Său. Ele sunt calea limpede și drumul drept și îi sunt de ajuns celui căruia Allah i-a dăruit judecată dreaptă și care se află în lumina Stăpânului său. Le amintesc doar pentru aceia încercați prin imitarea celor pe care îi socotesc oameni ai științei și ai civilizației, ai bunului-gust și ai culturii, ca să înțeleagă că tocmai cei înaintea cărora se pleacă au recunoscut vătămarea fumatului. Poate că astfel vor renunța la el, chiar dacă îi văd pe aceia fumând neîncetat.
Iată relatările din cartea al-Bayān a shaykhului Ibrāhīm ʿAbd al-Bāqī — Allah să aibă milă de el. Doctorul a spus în Adab al-Maḥallī, p. 122, la articolul *«Tutunul și fumatul»*, al medicului Ismāʿīl Rushdī, inspector sanitar al regiunii al-Gharbiyyah:

«Este o plantă pe care arabii au numit-o ṭibāq. Analiza ei a arătat că are o substanță otrăvitoare: dacă se pun două picături din ea în gura unui câine, acesta moare îndată, iar cinci picături sunt de ajuns pentru a omorî o cămilă. Popoarele sălbatice o mestecă. Aceasta este metoda cea mai vătămătoare, fiindcă ajunge în stomac odată cu saliva. Folosirea tutunului s-a răspândit între popoare, în pofida vătămării sale.

Medicii au demonstrat că tutunul afectează inima, provocând palpitații; plămânii, provocând tuse; stomacul, slăbind pofta de

mâncare; ochii, provocând inflamarea lor; și sistemul nervos, provocând moleșeală.» Sfârșitul citatului.
Doctorul Damardāsh Aḥmad a spus:

«N-am văzut între cusururile oamenilor unul asemenea neîmplinirii celor în stare să ajungă la împlinire.

Nu cred că, de la începutul creației, neamul omenesc a slăbit și s-a supus înaintea vreunuia dintre dușmanii săi așa cum a făcut-o înaintea fumatului. Această deprindere l-a înrobit, l-a legat și i-a umilit mândria. În această privință sunt deopotrivă micii muncitori truditori, care rup din hrana lor și a familiilor lor, și marii medici și filosofi gânditori, a căror minte strălucită a luminat lumea și a descoperit aceste orizonturi îndepărtate în diferitele științe și arte.

Părerea răspândită era că fumatul cu măsură face puțin rău sau nu-i face deloc rău omului sănătos. Însă cercetările științifice continue din ultimii ani au demonstrat că răul produs de fumat nici măcar nu i-a trecut vreodată prin minte fumătorului.

Iată constatările demonstrate de aceste cercetări: profesorul Dīmūnd Bālmīr a urmărit douăzeci de mii de cazuri, între care fumători înrăiți, fumători moderați și nefumători. A întocmit pentru fiecare un dosar la Universitatea Johns Hopkins, în care a consemnat tot ce privea sănătatea, bolile și obiceiurile lor. Cercetările sale au început în 1919 și s-au încheiat în 1940, cu următoarea concluzie:

Fumatul influențează puternic viața omului și o scurtează în mod vădit, proporțional cu cantitatea de tutun. Nefumătorii trăiesc mai mult decât fumătorii moderați, iar aceștia trăiesc mai mult decât fumătorii înrăiți.» Sfârșitul citatului.

Îl rog pe Allah Preaslăvitul să ne îndrume pe calea cea dreaptă, să ne dăruiască primirea sfatului și să ne ferească de ceea ce aduce primejdie și vătămare; să aibă milă de autor, să facă folositoare scrierea sa și să ne adune cu el în lăcașul cinstirii Sale. Allah să-l binecuvânteze pe Profetul nostru Muḥammad, precum și întreaga sa familie și toți companionii săi.

ʿAbd al-Razzāq ʿAfīfī — Allah să aibă milă de el.

3 Răspunsul lui ʿAbd al-Raḥmān al-Saʿdī

حكم شرب الدخان

Aceasta este o scrisoare a venerabilului shaykh ʿAbd al-Raḥmān al-Nāṣir al-Saʿdī — Allah să aibă milă de el. I-am scris când am discutat cu un musulman despre hotărârea privitoare la fumat. Întrucât nimeni altcineva nu avea această scrisoare, am socotit că trebuie s-o fac cunoscută, de teamă să nu fiu învinuit de ascunderea cunoașterii. Nădăjduiesc ca Allah să-mi aducă prin ea folos mie, autorului său și musulmanilor. El este Darnic și Generos.
Urmează textul întrebării și al răspunsului, copiat după scrisul autorului — Allah să aibă milă de el:

بسم الله الرحمن الرحيم

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător.

De la fiul vostru ʿAlī ibn Ḥamad al-Ṣāliḥī, către venerabilul și respectatul shaykh ʿAbd al-Raḥmān al-Nāṣir al-Saʿdī.

Pacea, mila și binecuvântările lui Allah fie asupra voastră.

Întrebarea
Vă rog să ne lămuriți hotărârea privitoare la fumat și la comerțul cu tutun: sunt ele interzise sau doar nerecomandate? Dați-ne o fatwa, fie să fiți răsplătit.

Răspunsul
Izbânda vine de la Allah. Îi cerem îndrumare pentru noi și pentru frații noștri musulmani.

Fumatul, comerțul cu tutun și sprijinirea lor sunt interzise. Musulmanului nu-i este îngăduit să-l fumeze, să-l folosească ori să facă negoț cu el. Cel care obișnuiește să-l folosească trebuie să se căiască sincer înaintea lui Allah, tot așa cum trebuie să se căiască de toate păcatele. El intră sub incidența generală a textelor care arată interdicția, atât prin formularea lor generală, cât și prin înțelesul lor, din pricina vătămărilor sale pentru religie, trup și avere. Chiar și numai o parte dintre acestea ar fi de ajuns pentru a-l socoti interzis; ce să mai spunem când se adună toate?

Vătămările pentru religie și dovezile interdicției

Vătămările sale pentru religie și mărturia textelor privitoare la oprirea și interzicerea lui sunt de mai multe feluri. Printre ele se află cuvintele Celui Preaînalt:

﴿وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ ٱلْخَبَٰٓئِثَ﴾

Și le interzice lucrurile necurate.
Coran 7:157

Și cuvintele Celui Preaînalt:

﴿وَلَا تُلْقُوا۟ بِأَيْدِيكُمْ إِلَى ٱلتَّهْلُكَةِ﴾

Nu vă aruncați cu propriile mâini în pieire.
Coran 2:195

Și cuvintele Sale:

﴿وَلَا تَقْتُلُوٓا۟ أَنفُسَكُمْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾

Nu vă ucideți pe voi înșivă! Allah este Îndurător cu voi.
Coran 4:29

Prin aceste versete și prin altele asemenea lor, Allah a interzis orice lucru necurat ori vătămător. Tot ceea ce este necurat ori vătămător nu este îngăduit. Caracterul necurat și vătămarea se

cunosc prin efectele lor și prin relele care decurg din ele. Tutunul are numeroase urmări rele și vătămări simțite, cunoscute de toți. Cei care îl folosesc sunt printre cei care le cunosc cel mai bine, dar voința lor este slabă și sufletele îi biruie, deși ei simt vătămarea. Învățații au spus că orice mâncare și băutură vătămătoare este interzisă.

O altă vătămare pentru religie este că îngreunează actele de adorare și împlinirea poruncilor, mai ales postul. Ceea ce-l face pe rob să nu mai dorească binele este rău. Tot astfel, îl cheamă să stea cu oamenii josnici și-l îndepărtează de adunările celor buni, după cum se vede. Unul dintre cele mai mari neajunsuri este ca robul să se împrietenească cu cei răi și să se depărteze de cei buni. De aici urmează vrăjmășia față de oamenii buni, ura împotriva lor, ponegrirea lor și dezinteresul față de calea lor. Când copiii și tinerii sunt încercați prin fumat, decad cu totul și pătrund pe căi urâte. Aceasta devine semnul degradării purtării lor. Pe lângă răul pe care-l poartă în sine, fumatul este o poartă către multe alte rele.

Vătămările pentru trup

Vătămările sale pentru trup sunt foarte numeroase. El slăbește și istovește puterea, slăbește vederea și se răspândește, pătrunzând în trup și în vasele de sânge. Istovește puterile și împiedică folosirea deplină a hranei. Când aceste două lucruri se adună, primejdia crește și încercarea se agravează.

Printre urmările sale se află slăbirea inimii, tulburarea nervilor și pierderea poftei de mâncare; apoi tusea și afecțiunile catarale puternice, care pot duce la sufocare și la greutate în respirație. Câți oameni nu au murit din pricina lui și câți n-au ajuns în pragul pieirii! Mai mulți medici recunoscuți au arătat că fumatul are un rol deosebit de mare în bolile pieptului, adică tuberculoza și urmările sale, și un efect vădit în cancer. Acestea sunt printre cele mai primejdioase și mai greu de tratat boli.

Cât de uimitor este omul cu judecată, dornic să-și păstreze sănătatea, care stăruie în fumat deși vede aceste vătămări sau măcar o parte dintre ele! Cât de mulți au pierit din pricina lui și

cât de mulți s-au expus unor primejdii și mai mari! Câte boli ușoare nu s-au întărit din pricina lui, până s-au agravat și medicilor le-a fost greu să le găsească leac! Cât de repede nu-l împinge pe om spre pierderea puterii și a sănătății sale!

Este uimitor că mulți oameni respectă îndrumările medicilor în lucruri mult mai puțin însemnate. Cum pot, așadar, să trateze cu ușurință această chestiune primejdioasă? Aceasta vine din biruința patimii, din stăpânirea sufletului asupra voinței omului, din slăbiciunea voinței sale de a i se împotrivi și din punerea deprinderilor înaintea răului pe care-l cunoaște.

Să nu te mire starea multor medici care fumează, deși recunosc, prin starea lor ori prin cuvintele lor, vătămarea sa pentru sănătate. Deprinderile stăpânesc mintea și voința omului. Adesea sau uneori el simte vătămarea, dar stăruie în ceea ce-i face rău.

Am amintit doar în treacăt aceste vătămări, la care se adaugă înnegrirea gurii, a buzelor și a dinților, stricarea, sfărâmarea și carierea lor grabnică și deteriorarea gurii, a faringelui și a căilor prin care trec hrana și băutura, până ajung asemenea cărnii deteriorate și arse, durându-le lucruri care în mod obișnuit nu provoacă durere.

Multe boli inflamatorii se nasc din fumat. Cel care-i cercetează vătămările va găsi mai multe decât am amintit.

Vătămările pentru avere

În privința vătămărilor sale pentru avere, s-a transmis în mod autentic că Profetul ﷺ a oprit risipirea averii. Ce risipire poate fi mai mare decât arderea ei în acest tutun, care nu îngrașă și nu potolește foamea și nu are niciun folos? Mulți dintre cei care se afundă în el cheltuiesc sume mari și poate că lasă deoparte întreținerea pe care sunt datori s-o asigure. Aceasta este o abatere gravă și o vătămare mare. Cheltuirea averii în lucruri fără folos este oprită; ce să mai spunem despre cheltuirea ei pentru ceva a cărui vătămare este sigură?

Întrucât tutunul vatămă astfel religia, trupul și averea, comerțul cu el este interzis. Este un negoț lipsit de izbândă, nu unul profitabil. Oamenii au văzut că orice negustor de tutun, chiar dacă

este lăsat o vreme să înainteze și averea sa crește, va fi încercat la urmă prin lipsuri și va avea un sfârșit nefast.
Toți învățații din Najd — lauda Îi aparține lui Allah — sunt de acord asupra interzicerii și opririi lui. Oamenii de rând îi urmează pe învățați. Nu le este îngăduit să-și urmeze patima, să răstălmăcească și să invoce drept pretext faptul că printre învățații altor ținuturi există unii care îl îngăduie și nu îl interzic. Prin acordul învățaților, o asemenea interpretare nu le este îngăduită oamenilor de rând. Ei îi urmează pe învățații lor și nu judecă independent. Nu le este îngăduit să se abată de la spusele învățaților lor; aceasta este îndatorirea lor, după cum a spus Cel Preaînalt:

﴿فَسْـَٔلُوٓاْ أَهْلَ ٱلذِّكْرِ إِن كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾

Întrebați-i pe oamenii cunoașterii, dacă voi nu știți.
Coran 16:43; 21:7

Această interpretare greșită, aflată pe buzele unora dintre oamenii de rând din urmarea patimii, nu a adevărului și a îndrumării, este asemenea spuselor cuiva: *«Unii învățați din alte ținuturi nu socotesc obligatorie liniștirea în pozițiile rugăciunii, așa că nu ne mustrați dacă îi urmăm»*; ori: *«Există unii care îngăduie camăta de tip ribā al-faḍl, deci îi putem urma»*; ori: *«Există unii care nu interzic mâncarea păsărilor de pradă cu gheare, deci îi putem urma»*. Dacă s-ar deschide această poartă, s-ar deschide asupra oamenilor un mare rău și ea ar deveni pricina desprinderii oamenilor de rând de religia lor. Oricine știe că urmărirea unor asemenea opinii, potrivnice dovezilor Legii și căii învățaților, nu este îngăduită.

Adevăratul cântar îl constituie principiile și regulile Legii. Ele arată că tutunul este interzis, din pricina feluritelor rele și vătămări care decurg din el. Orice lucru care-i vatămă robului religia, trupul ori averea, fără niciun folos, este interzis. Ce să mai spunem când relele sunt de mai multe feluri și se adună? Oare Legea, rațiunea și medicina nu cer atunci neapărat părăsirea lui și

avertizarea împotriva lui? Acesta este sfatul celui care primește sfatul.

Cel care-și dorește binele și pentru care propriul suflet are preț și valoare trebuie să se căiască înaintea lui Allah pentru fumat și să se hotărască ferm, cerând ajutorul lui Allah, fără șovăială și fără slăbiciune a hotărârii. Pe cel care face astfel, Allah îl ajută să renunțe și îi ușurează acest lucru.

Îi ușurează această strădanie să știe că pe cel care lasă ceva pentru Allah, Allah îl răsplătește cu ceva mai bun. După cum răsplata ascultării anevoioase este mai mare decât a celei lipsite de greutate, tot astfel cel care părăsește un păcat atunci când acest lucru îi este greu și anevoios primește o răsplată mai mare. Cel căruia Allah îi dă izbândă și îl ajută să renunțe la tutun simte greutatea la început, apoi uită treptat de el, până când Allah Își desăvârșește binefacerea asupra lui. Atunci se bucură de harul lui Allah, de ocrotirea și de ajutorul Său și le dă fraților săi același sfat pe care și-l dă lui însuși. Izbânda se află în mâna lui Allah.

Pe cel în a cărui inimă Allah cunoaște sinceritatea intenției de a căuta ceea ce este la El, împlinind poruncile și părăsind opreliștile, îl pregătește pentru calea ușoară, îl ferește de calea grea și îi înlesnește toate căile binelui. Îl rugăm pe Allah să ne îndrepte spre bine și să ne ferească de rău. El este Darnic, Generos, Blând și Îndurător.

ʿAbd al-Raḥmān ibn Nāṣir ibn Saʿdī. În rabīʿ al-awwal, anul 1376 H.

Copiat după scrisul său de cel nevoiaș înaintea lui Allah: ʿAlī al-Ḥamad al-Ṣāliḥī.

4 Recomandarea shaykhului ʿAbd al-Laṭīf ibn Ibrāhīm

تقريظ فضيلة الشيخ عبد اللطيف بن إبراهيم آل الشيخ

ʿAbd al-Laṭīf ibn Ibrāhīm Āl al-Shaykh, director general al institutelor și facultăților.

Lauda Îi aparține lui Allah, Stăpânul lumilor. Binecuvântarea și pacea fie asupra celui mai nobil dintre profeți și trimiși, Profetul nostru Muḥammad, asupra familiei sale, a companionilor săi și a celor care i-au urmat. În cele ce urmează:

Am citit ceea ce a scris marele învățat, shaykhul ʿAbd al-Raḥmān al-Nāṣir al-Saʿdī, în răspunsul său către cel care l-a întrebat și i-a cerut lămuriri despre fumat și comerțul cu tutun: sunt ele interzise sau doar nerecomandate? Am găsit un răspuns drept și folositor. El a înfățișat dovezile limpezi și autentice din Coranul cel măreț, din Sunna Profetului și din cuvintele învățaților, într-un chip care liniștește inima, prin formulări clare și vădite. A arătat vătămarea sa pentru religie și pentru trup, risipirea averii ce decurge din el și pierderea respectului fumătorului între oameni. A lămurit în scrierea sa interzicerea fumatului și a comerțului cu tutun, a amintit că învățații sunt de acord asupra acestei hotărâri și a înfățișat dovezile acestui acord.

Allah să-l răsplătească cu bine, să-l ierte și să aibă milă de el.

Acestea le-a rostit și le-a dictat cel nevoiaș de iertarea Stăpânului său, ʿAbd al-Laṭīf ibn Ibrāhīm Āl al-Shaykh. Allah să-l binecuvânteze pe Muḥammad și să-i dăruiască pace.

5 Recomandarea shaykhului ʿAbd al-Muhaymin Abū al-Samḥ

تقريظ فضيلة الشيخ عبد المهيمن أبو السمح

بسم الله الرحمن الرحيم

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător.

Allah să-l binecuvânteze pe stăpânul nostru Muḥammad, care a spus: *«N-am lăsat nimic care să vă apropie de Allah fără să vi-l arăt și să vi-l poruncesc și n-am lăsat nimic care să vă depărteze de Allah fără să vi-l arăt și să vi-l interzic. Împliniți din ceea ce vă poruncesc atât cât puteți și feriți-vă de ceea ce vă interzic»* — sau așa cum a spus ﷺ.

În cele ce urmează: am ascultat răspunsul venerabilului shaykh ʿAbd al-Raḥmān ibn Saʿdī — Allah să aibă milă de el și să-l ierte — privitor la hotărârea fumatului. Este, într-adevăr, un răspuns scurt și folositor. Dacă cineva ar dori să vorbească despre tutun mai pe larg decât a făcut-o shaykhul — Allah să aibă milă de el — ar găsi loc de vorbire și dovezi potrivite acestei situații, precum cuvintele Trimisului lui Allah ﷺ: *«Picioarele fiului lui Adam nu se vor mișca în Ziua Învierii până nu va fi întrebat despre tinerețea sa, în ce a istovit-o, despre viața sa, în ce a petrecut-o, și despre averea sa, în ce a cheltuit-o și de unde a dobândit-o»* — sau așa cum a spus ﷺ. Allah Preaînaltul spune:

﴿وَكُلُوا۟ وَٱشْرَبُوا۟ وَلَا تُسْرِفُوٓا۟ ۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلْمُسْرِفِينَ﴾

Mâncați și beți, dar nu întreceți măsura! El nu-i iubește pe cei care întrec măsura.

Coran 7:31

Și mai spune:

﴿وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا﴾

Nu-ți irosi averea!

Coran 17:26

Aceasta privește lucrurile îngăduite, în care nu există nicio îndoială. Ce să mai spunem despre ceva a cărui interdicție este sprijinită de dovezile transmise și de cele raționale, la care se adaugă mirosul urât și scăderea poftei de mâncare, care duce la scăderea dorinței trupești, la slăbirea urmașilor și la deteriorarea sănătății trupului, precum și la alte urmări?

Dictat de cel nevoiaș înaintea lui Allah, shaykhul ʿAbd al-Muhaymin Abū al-Samḥ — Allah să aibă milă de el —, imam al Moscheii Sfinte.

6 Fumatul și conducerea rugăciunii

حكم شرب الدخان وإمامة من يتجاهر بشربه

بسم الله الرحمن الرحيم

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător.

Lauda Îi aparține numai lui Allah. Binecuvântarea și pacea fie asupra Trimisului lui Allah, a familiei și a companionilor săi. În cele ce urmează:

Unii frați m-au întrebat despre hotărârea privitoare la fumat și la conducerea rugăciunii de către cel care fumează pe față. Au amintit că încercarea prin această categorie de oameni s-a răspândit.

Răspunsul

Dovezile Legii arată că fumatul este interzis, din pricina caracterului său necurat și a numeroaselor vătămări pe care le cuprinde. Allah Preaslăvitul nu le-a îngăduit robilor Săi, dintre mâncăruri și băuturi, decât ceea ce este bun și folositor. Ceea ce le vatămă religia ori viața lumească sau le schimbă mințile, Allah le-a interzis. El este mai îndurător cu ei decât sunt ei înșiși. Este Înțelept și Atoateștiutor în cuvintele Sale, în faptele Sale, în Legea și în hotărârea Sa. Nu interzice nimic fără rost, nu creează nimic în deșert și nu poruncește nimic lipsit de folos pentru robi. El este Cel mai înțelept dintre judecători și Cel mai îndurător dintre cei îndurători. El știe ce-i îndreaptă pe robi și ce le folosește acum și în Viața de Apoi, după cum a spus Preaslăvitul:

﴿إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾

Stăpânul tău este Înțelept și Atoateștiutor.

Coran 6:83, 128

Și a spus Preaputernicul și Mărețul:

﴿إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾

Allah este Atoateștiutor și Înțelept.

Coran 4:11, 24; 33:1; 76:30

Versetele cu acest înțeles sunt numeroase. Printre dovezile coranice ale interzicerii fumatului se află cuvintele Preaslăvitului din Cartea Sa cea nobilă, în sura al-Mā'idah:

﴿يَسْـَٔلُونَكَ مَاذَآ أُحِلَّ لَهُمْ ۖ قُلْ أُحِلَّ لَكُمُ ٱلطَّيِّبَٰتُ﴾

Te întreabă ce le este îngăduit. Spune: «Vă sunt îngăduite lucrurile bune».

Coran 5:4

Iar în sura al-Aʿrāf, descriindu-l pe Profetul nostru Muḥammad ﷺ, spune:

﴿يَأۡمُرُهُم بِٱلۡمَعۡرُوفِ وَيَنۡهَىٰهُمۡ عَنِ ٱلۡمُنكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ ٱلطَّيِّبَٰتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيۡهِمُ ٱلۡخَبَٰٓئِثَ﴾

El le poruncește ceea ce este bine, le oprește ceea ce este rău, le îngăduie lucrurile bune și le interzice lucrurile necurate.

Coran 7:157

Prin aceste două versete nobile, Allah Preaslăvitul a arătat că nu le-a îngăduit robilor Săi decât lucrurile bune, adică mâncărurile și băuturile folositoare. Mâncărurile și băuturile vătămătoare, precum cele îmbătătoare, drogurile și toate celelalte mâncăruri și băuturi care vatămă religia, trupul ori mintea, fac parte dintre lucrurile necurate interzise. Medicii și ceilalți cunoscători ai tutunului și ai vătămărilor sale sunt de acord că acesta este dintre lucrurile consumate care provoacă vătămări mari. Ei au amintit că este o cauză a multor boli, precum cancerul, moartea subită și altele. Când un lucru se află în această situație, nu există îndoială că este interzis și că trebuie să ne ferim de el. Omul cu judecată nu trebuie să se lase amăgit de mulțimea celor care îl fumează. Allah Preaînaltul a spus în Cartea Sa cea limpede:

ج

﴿وَإِن تُطِعۡ أَكۡثَرَ مَن فِي ٱلۡأَرۡضِ يُضِلُّوكَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ وَإِنۡ هُمۡ إِلَّا يَخۡرُصُونَ﴾

Dacă îi urmezi pe cei mai mulți dintre cei de pe pământ, ei te vor abate de la calea lui Allah. Ei nu urmează decât presupunerea și nu fac decât să născocească.

Coran 6:116

Și a spus Preaputernicul și Mărețul:

﴿أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ ۚ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ ۖ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾

Oare socotești că cei mai mulți dintre ei aud sau pricep? Ei nu sunt decât asemenea vitelor; ba sunt și mai rătăciți de la cale.

Coran 25:44

Conducerea rugăciunii de către fumător

În privința conducerii rugăciunii de către fumător și de către ceilalți păcătoși, un asemenea om nu trebuie ales imam. Este prescris să fie aleși pentru această slujire musulmanii cei buni, cunoscuți pentru religiozitate și statornicie, fiindcă imamâtul are o mare însemnătate. De aceea, Profetul ﷺ a spus:

«Să-i conducă pe oameni în rugăciune cel mai priceput dintre ei în recitarea Cărții lui Allah. Dacă sunt deopotrivă în recitare, atunci cel mai cunoscător al Sunnei; dacă sunt deopotrivă în cunoașterea Sunnei, atunci cel care a emigrat mai devreme; iar dacă sunt deopotrivă în emigrare, atunci cel care a îmbrățișat Islamul mai devreme».

Hadithul este relatat de Muslim în Ṣaḥīḥ-ul său. În cele două Ṣaḥīḥ-uri se relatează că Profetul ﷺ le-a spus lui Mālik ibn al-Ḥuwayrith și însoțitorilor săi: *«Când vine vremea rugăciunii, unul dintre voi să facă chemarea, iar cel mai vârstnic dintre voi să vă conducă în rugăciune».*

Învățații — Allah să aibă milă de ei — au avut însă păreri diferite: este valabilă conducerea rugăciunii de către păcătos și rugăciunea în urma lui? Unii au spus că rugăciunea în urma lui nu este valabilă, din pricina slăbiciunii religiozității și a lipsei din credința sa. Alți învățați au spus că atât conducerea rugăciunii de către el, cât și rugăciunea în urma sa sunt valabile, fiindcă el este

musulman, iar propria sa rugăciune este valabilă, prin urmare și a celui care se roagă în urma lui este valabilă. În plus, mulți companioni s-au rugat în urma unor conducători cunoscuți pentru nedreptate și păcat. Printre ei se află Ibn ʿUmar — Allah să fie mulțumit de el și de tatăl său —, care s-a rugat în urma lui al-Ḥajjāj, deși acesta era dintre cei mai nedrepți oameni.

Aceasta este părerea mai puternică: imamâtul său și rugăciunea în urma lui sunt valabile. Totuși, el nu trebuie ales imam atunci când poate conduce rugăciunea altcineva, dintre oamenii buni și drepți.

Acesta este un răspuns scurt, prin care am dorit să atragem atenția asupra hotărârii de bază în aceste două chestiuni și să înfățișăm câteva dovezi. Învățații au lămurit hotărârea lor, iar cel care dorește o prezentare amănunțită o va găsi.

Îl rugăm pe Allah să îndrepte starea musulmanilor, să le dăruiască tuturor statornicie în religia Sa și să-i ferească de ceea ce contrazice Legea Sa. El este Darnic și Generos. Allah să-l binecuvânteze pe Profetul nostru Muḥammad, precum și familia și companionii săi, și să le dăruiască pace.

Muftiul general al Regatului, președintele Consiliului Marilor Învățați și al Direcției pentru Cercetare Științifică și Emiterea de Fatwa: ʿAbd al-ʿAzīz ibn ʿAbd Allāh ibn Bāz.

Indice

comerț	16
cunoaștere	13
fumat	1, 4, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 18, 19, 21, 22, 26
imam	24, 25, 28, 29
patimă	16
pocăință	16
risipă	5, 16
rugăciune	5, 25, 28, 29
sănătate	16, 19
tutun	1, 6, 7, 8, 10, 11, 15, 16, 17, 19, 20, 21, 22, 24

Cules cu Libertinus Serif și Amiri. Institutul Tawhid.

HOTĂRÂRI ȘI ÎNDRUMĂRI ALE ÎNVĂȚAȚILOR

Fumatul

Hotărâri și îndrumări despre fumat, comerțul cu tutun, vătămările sale și conducerea rugăciunii de către fumător. Volumul reunește scrieri complete, o prefață și două recomandări ale învățaților.

Autori: Muḥammad ibn Ibrāhīm, al-Saʿdī, Ibn Bāz,

ʿAbd al-Razzāq ʿAfīfī, ʿAbd al-Laṭīf Āl al-Shaykh,

ʿAbd al-Muhaymin Abū al-Samḥ.

Traducere în limba română

Institutul Tawhid

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro